

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/241/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715213275
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5715213275.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Dagmar Cabadajovej v právnej veci žalobcu BYTUR PLUS s. r. o. so sídlom v Turanoch, Budovateľská 575, IČO: 36 384 160 proti žalovanej D. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, prechodne bytom R., U. XX, zastúpenej JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom v H. XXX, v konaní o náhradu škody v sume 643,58 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/393/2015-44 zo dňa 2. marca 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v sume 248,44 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2) Zo znaleckého posudku, ktorý bol pripojený vo vyšetrovacom spise, mal jednoznačne preukázané, že žalovaná v čase spáchania skutku dňa 06. 11. 2011, v dôsledku ktorého vznikla žalobcovi škoda, bola nepríčetná. Jej rozpoznávacie schopnosti a ovládacie schopnosti boli vymiznuté, teda nebola schopná ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky. Súčasne však neexistovala osoba, ktorá by v tom čase nad žalovanou bola povinná vykonávať dohľad, nebolo totiž preukázané, že by žalovaná bola obmedzená alebo zbavená spôsobilosti na právne úkony a mala ustanoveného opatrovníka. Navyše nebolo ani preukázané, že by žalovaná sa vlastnou vinou uviedla do stavu, v ktorom nebola schopná dňa 06. 11. 2011 ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky. Za takýchto okolností podľa presvedčenia súdu neexistovali právne predpoklady pre vyslovenie zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú žalobcovi a v dôsledku tejto skutočnosti neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre zaviazanie žalovanej k náhrade škody žalobcovi. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, a preto jej súd priznal náhradu účelne vynaložených trov konania.

3) Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súd rozhodol predčasne a nezákonne, a to s odkazom na rozhodnutia orgánov prípravného konania trestného a záverov vyplývajúcich zo znaleckého posudku použitého ako dôkaz v trestnom prípravnom konaní, no nezaoberal sa kontrolným znaleckým posudkom. V tomto posudku bolo o. i. uvedené, že v čase spáchania trestnej činnosti obvinená mohla rozpoznať nebezpečnosť svojho konania. Znalci nezistili také zmeny duševnej činnosti, resp. základných psychických funkcií, ktoré by je bránili správne vnímať prežité udalosti, tieto si zapamätať a po časovom odstupe aj správne reprodukovať. Z tohto vyplýva jednoznačne, že žalovaná je zodpovedná za úmyselne spôsobené škody založením požiaru v sídle žalobcu.

4) K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalovaná. Navrhla, aby bolo odvolanie odmietnuté a rozsudok ako vecne správny potvrdený. Dôvody uvádzané žalobcom sú v rozpore so skutkovým stavom zisteným zo znaleckého posudku vyhotoveného v trestnom konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Martin, sp. zn.

2Pv/397/2013/5506, podľa ktorého bola v čase spáchania skutku týkajúceho sa požiaru nepríčetná a jej rozpoznávací schopnosti boli vymiznuté.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (ust. § 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (ust. § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (ust. § 391 ods. 1 CSP).

6) Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7) Ako vyplynulo z napadnutého rozhodnutia, súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku vyhotoveného MUDr. Sabinou Hrubou a MUDr. Radovanom Hrubým, PhD., ktorý tvorí súčasť vyšetrovacieho spisu ORP-822/2-OVK-MT-2011, pričom na podklade tohto posudku bolo uznesením Okresnej prokuratúry Martin, č.k. 2Pv/397/2013/5506-4 zo dňa 26. 08. 2013 trestné stíhanie zastavené, nakoľko obvinená (žalovaná) nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná.

8) Zastavenie trestného stíhania, trestného konania, či oslobodenie spod obžaloby neznamená, že sa skutok nestal, a teda že ním stíhaná, obvinená, resp. obžalovaná osoba nemohla spôsobiť škodu (mutatis mutandis náleží Ústavného súdu SR z 8. apríla 2015, č.k. I. ÚS 409/2014-31).

9) Samotná skutočnosť, že žalovaná nespáchala trestný čin, ešte neznamená, že nemôže byť zodpovedná za škodu spôsobenú svojím konaním. Aj keď je potrebné vyhodnotiť, za akých okolností bola oslobodená, resp. z akého dôvodu bolo stíhanie zastavené.

10) Pochybenie súdu prvej inštancie nastalo jednak pri oboznamovaní sa so spisom Okresného riaditeľstva PZ v Martine (vyšetrovacím spisom) ČVS: ORP-822/2-OVK-MT-2011, keď nie je zrejmé, prečo sa v napadnutom rozhodnutí nevyšetroval s kontrolným znaleckým posudkom, ktorý sa vo vyšetrovacom spise nachádza (č.l. 165 - 184), nakoľko jeho závery sú v ostrom kontraste so závermi prvého znaleckého posudku. Zatiaľ, čo v prvotnom posudku, z ktorého vychádzal aj prvoinštančný súd, sa uvádza, že v čase spáchania činu boli rozpoznávací a ovládacie schopnosti žalovanej vymiznuté, tak kontrolný znalecký posudok uvádza, že v čase spáchania trestného činu mohla rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, jej rozpoznávací aj ovládacie schopnosti boli v sledovanej dobe intaktné, nenarušené.

11) Bez ohľadu na tieto skutočnosti je, ale potrebné zdôrazniť, že ani samotná skutočnosť, keď v čase vzniku škody žalovaná nebola schopná posúdiť následky svojho konania, ju nezbaňuje zodpovednosti za vzniknutú škodu. Súd prvej inštancie správne konštatuje, že na uvedený prípad nemožno použiť ust. § 422, § 423 Občianskeho zákonníka, lebo je nepochybné, že žalovaná nebola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, a teda ani jej nebola ustanovená osoba, ktorá by nad ňou mala vykonávať dohľad, ale z jeho rozhodnutia už nie je zrejmé, z akých dôvodov nepostupoval v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Tak ako je vyššie uvedené rozpoznávací schopnosť v čase vzniku škody neumožňuje škodcovi zbaviť sa zodpovednosti za vzniknutú škodu (s výnimkou ust. § 422 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

12) V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie, pokiaľ ide o výšku škody a vo veci meritórne rozhodnúť.

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).